

מסורת הש"ס

(א) ר"ת מ"ח, (ב) ש"ך
(ג) רמ"י דלפ"ל דף ע"ב,
(ד) רמ"י ד"ה (לפ"ל ס"א).

הנהגות הב"ח

(א) ג"מ' לבי משנתא
ולמידש: (ב) ש"ס לבי
דפי' ולמידש: (ג) ש"ס
כחמ"א דהס"א חז"ן הוא
דגנדי: (ד) רמ"י ד"ה
ש"ס עפ"א יקר, ר"ב ע"ל
דף נ"ב: (ה) רמ"י ד"ה
הס"א וכו' ולאסמכתא
ק"א מתני דטועה כסבור
שלא: (ו) בא"ד הס"א
הוא דקאמ"ר:

מוסף רש"י

על הכומר של יוה"פ.
שמתי' יחד ככלי מדי
שבתתמו (פסחים ט"ז).

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

ער.

עין משפט
נר מצוה

א (ש"ע חז"ת ס"ח
ספ"י יג כהנ"ג):
קנ"ב ב ג מ"י פ"ו מהלכות
מסירה ה"י יג יד סמ"ג
עש"ן ס"ב ולאין קמ"א
טושי"ט ח"ת ס"ר קמ"א
ספ"ק א:
קמ"א ד ה ו מ"י ש"ס ה'ג
1 סמ"ג עש"ן ס"ר
טושי"ט ח"ת ס"ר קמ"א
ספ"ק א:
קמ"א ז מ"י פ"ט מהל'
מילה וליה ה'ג ב
סמ"ג לאין קמ"א טושי"ט י"ד
ס"ר קמ"א ספ"ק ד:
קמ"א ח ט ו מ"י ש"ס:
קמ"א ב מ"י ש"ס ה'ג א:

לעזי רש"י

ו"י' [ו'י']. נפח.
אמולד"ר
[אמולד"ר]. לעז"ה.
מריש"ק [מריש"ק].
כ"צ"ה. סקוה מ"ס ורד"ס.

הכא א"א בידו. מכאן מקשה ר"ת לפירוש הקונט' דפרק זה
נורר (פסח"ד דף ק"ד: וש"ס ד"ה כ"ג) גבי משחק בקוביא דקאמר
התם דלא אסמכתא היא ופ"י הקונט' משום דהיכי דמי אסמכתא כגון
א"ס אוביר ולא אעביר וכגון משלים שטרו דגט פשוט (כ"ג דף קס"ה.
וש"ס) דסמ"ך על א' (ל"א) דכ"ר כסבור
כל זה בידו לעשות ומירש"א כי מתני
אדעתא דלא ידע (א) לאסמכתא ק"א
מתני דטועה שלא יכ"ר כ"ך אבל
משחק בקוביא לא סמ"ך אמרי' דלא
ידע אי נח"א אי לא נח"א ואפ"ה מתני
שמע מניה מספיקא גמיר ומקני
והכ"א משמע איסכ"א דהיכ"א דלא
בידו ה"י טפי אסמכתא ונראה לר"ת
דהתם משום הכי לא ה"י אסמכתא
דאג"ב דבעי למיקני גמר ומקני וקשה
לפירוש דכזהב (לפ"ל דף קמ"ה: וש"ס)
חשיב אסמכתא להיכ"א דלא א"י חזר
בי ערבוני מחול לך ולא אמרי' מנו
דבעי למיקני גמר ומקני ועוד דא"י
היכי מדמה בפרק זה נורר (פסח"ד
דף ק"ד: כ"ה) להיכ"א דאין אחד מהם מיר
דהתם לא ש"ך ה"י טעמא ור"ת
בעלזו חזר בו והיכ"א בספר הישר
גבי עובדא דשני שהמרו זה את
זה בפרק במה מדליקין (שנ"ה דף ל"א)
שהקנו זה לזה דאי לא הקנו להדורו
כ"ה ואע"ג דש' מקומות דקני בלא
קני דבכ"ס בעלמא כגון כסנהדרין
(דף כ"ד: נאמן על א"כ כ"ו) דנאמן
לך מחלוקת וכן (ש"ס) דור ל' כח"י
ראשן דאין יכול לחזור בו התם דין
הוא שיעיל כיון שיש להם חביעה
זה על זה והם קנלו עליהם כך את
הדין ולא דמי להיכ"א שאין לו שום
חביעה והתם כ"פ זה נורר (פסח"ד
דף כ"ה: גבי מפריחי יו"ט) משמע
כ"פ' הקונט' דקאמר וזכ"ר דאי
קאמר בחילה דעתו עלמא התם (א)
דקאמר ק"ס לי גנפשא דידענא טפי
ולכ"י ה"י אסמכתא משמע היכ"א
דידור להריות ה"י טפי אסמכתא
ומהך דשמעמין נראה לי דלא דמי
דהכ"א ה"י בידו ולא בידו דאע"ג
דמא"י הוא לקנות מכל מקום כיון
דחלו באחרים דא"ס לא יכ"ר למכור
ממי יקנה הלכך לא גמר ומקני אבל
התם דאין בידו כלל גמר ומקני
וכשה"י בידו מכל וכל כגון א"ס אוביר
ולא אעביר אי גז"ס לא גמר ומקני
כגון דאמר אש"ס אלפ"א וז"י כדלקמן
בפרק המקבל (דף קד':) אבל
אש"ס כמ"טב"ל דלא גז"ס גמר ומקני
ועוד פרי"ט דוקא כי ה"י דא"ס
א"י חזר בי ערבוני מחול לך וה"י
דפירקין לעיל (דף כ"ה: ד"ה) דא"ס אי א"ס
נותן לי מכאן ועד שלש שנים וה"י
דמשלים חשיב אסמכתא כיון דגז"ס
שאין מתכוין אלא להסמ"ך חבירו על
דכרי שיאמינהו אבל משחק בקוביא
דכרי רבי' ר"ת (דף כ"ד: ד"ה כ"ג) האריך בפסק בקוביא: ר"ת רבי חייא ע"ז בוסר
ש"י יתים. וא"ת אמאי לא אמר רבי חייא מילתא ארישא דעביט של ענבים ויש לומר דאין רגילות למכור ענבים כמו יתים וא"ת
לשמואל דאמר בידו א"ס אפילו מאה פוסק למה לי על כומר ויש לומר דכומר ה"י מ"ס מקרי בידו שמים:

ובכפר שיחין וחברותיה אע"פ שאין זה י"ש כ"ה. לא מיירי בעפרא דהא מחוסר שלש הוא ואינו פוסק אלא בצי"ס ואיירי ומדנקט
האי לשון דאע"פ שאין זה י"ש לזה דנקט גבי פוסקין על שער שבשוק משמע שיש שער שבשוק לצי"ס וקמ"ל דאע"פ
שאין שער לקדירות דאע"פ שאין זה י"ש לזה דנקט גבי פוסקין על שער שבשוק משמע שיש שער שבשוק לצי"ס וקמ"ל דאע"פ
קדירות כעין לקטות למכור תבואה אי נמי אפילו אין שער יכול להיות דחשיב כ"ס ל' לפי שד"ך יוצרים דופי מהדדי שיש הרבה מהם:
סיבול דא"ר זו ה"י בזה או ה"י פועלי. אין זה מעמיד מלוה על גבי פירות וז"ל דמכור מקם נותן לו מעות תמולה ואפילו
מי שפרע ליכ"א דעמיהו דאנשי אחרעא וי"ל כשנותן מעות על מנת לקבל פירות לאחר זמן:

דלמא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones